

Het Zoniënwoud, een groene schat om te koesteren!

Het Zoniënwoud is 5000 ha groot en strekt zich uit over de drie gewesten. De naam 'Zoniën' zou verwijzen naar de 'Zenne', een rivier die vroeger langs het bos stroomde. Het Zoniënwoud staat bekend voor haar statige 'beukenkathedraal', maar het zijn de prachtige landschappen, dreven, open plekken, waterpartijen en historische sites die vandaag haar rijkdom schenken.

Het Zoniënwoud maakt deel uit van het Europese Natura 2000-netwerk omdat het beschermde habitats en zeldzame soorten herbergt, zoals de bittervoorn, het vliegend hert en verschillende soorten vleermuizen.

De meest kwetsbare zones van het bos zijn de natuur- en bosreservaten en de archeologische sites. Ze zijn slechts beperkt toegankelijk en krijgen een aangepast beheer.

De integrale bosreservaten die gekenmerkt worden door uitzonderlijk oude bomen (vaak meer dan 200 jaar!) en een rijke biodiversiteit zijn zo uniek dat ze opgenomen zijn in het UNESCO werelderfgoed.

In het Zoniënwoud wordt aan duurzaam bosbeheer gedaan. Dit beheer moet ervoor zorgen dat ook de toekomstige generaties kunnen genieten van dit uitzonderlijke natuurlijke erfgoed.

Het Zoniënwoud biedt meer dan 350 km aan prachtige wandel-, fiets- en ruiterpaden. Kinderen kunnen zich onbeperkt uitleven in de speelzones. Voor honden zijn er verschillende hondenloopzones. Kortom, het Zoniënwoud biedt voor elk wat wils.

Het Domaine Régional Solvay (voorbij KP3) is opgevat in Engelse landschapsstijl. Te midden van de uitgestrekte graslanden en waterpartijen bevindt zich het kasteel van Terhulpen, een prachtig bouwwerk uit 1842. De kasteelhoeve huisvest de Stichting Folon, een museum met meer dan 500 werken van de Belgische kunstenaar Jean-Michel Folon.

Hoeilaart is een oude verovering op het Zoniënwoud, mogelijk gemaakt door de bronrijke vallei van de IJse. Archeologische vondsten wijzen duidelijk aan dat zich al in de prehistorie mensen gevestigd hadden in de nabijheid van deze rivier. In de 19de eeuw breekt de tijd van grote welvaart aan voor het merendeel van de Hoeilanders. Ten tijde van de hoge vleesprijzen in de hoofdstad (einde 18de - begin 19de eeuw) waren het inwoners uit Hoeilaart die de Brusselse vleesmarkt voor meer dan 80 % bevoorraden. Op een bepaald ogenblik bestond de gemeenteraad hier enkel uit beenhouwers. Nog in de 19de eeuw ontstond de druiventeelt onder glas. In 1865 bouwde Felix Sohie in Hoeilaart de eerste druivenserre. Dankzij de aanwezigheid van het woud – dat meer dan 50 % van het grondgebied van de gemeente inneemt – is Hoeilaart ook een van de bosrijkste en groenste gemeentes van ons land.

Het Kasteel van Hoeilaart is een neogotisch kasteel, opgericht in 1858 naar een ontwerp van ingenieur Jozef Claes (Antwerpen) op de plaats van het 15de-eeuwse kasteel van de heerlijkheid Ter Heyde. Het kasteel wordt omgeven door een park dat vandaag fungeert als gemeentepark. Ten oosten van het kasteel ligt de voormalige kasteelhoeve met de kapel, beide in kern opklimmend tot de 17de eeuw.

Rood klooster: Deze plaats dankt zijn naam wellicht aan de kleur van het pleisterwerk op de muren van de priorijgebouwen, die sinds de tweede helft van de 14e eeuw werden bewoond door monniken van de orde van Sint-Augustinus. Het landgoed was omringd door een muur, die er nu nog staat. De overblijfselen van de priorij en de bijgebouwen zijn er ook nog te bewonderen. Tegenwoordig herbergt de locatie verschillende organisaties: het Kunstcentrum, het Théâtre de la Parole, de vzw Paard en Bos en kunstenaarsateliers. Het Rood Klooster beschikt tevens over een van de grootste en modernste speelpleinen van het Brussels Gewest, evenals een fitnessparcours. De uitzonderlijke natuurwaarde van het gebied ligt vooral in de vallei met de Klabotsvijvers, de Keizersbron en de hellingen met hun prachtige heidevegetatie. De Keizersbron ligt aan het einde van een houten pad, aan de voet van een steile helling van het dal dat bekend staat als de Vallon des Grandes Flosses. Het water borrelt hier heel rustig uit de grond en heeft door de eeuwen heen een mooie inzinking in het landschap uitgeschuurd. De bron zou haar naam danken aan keizer Karel V die hier naar het schijnt graag zijn dorst kwam lessen wanneer hij in de 16e eeuw in dit deel van het bos op herten en everzwijnen kwam jagen. Mogelijk heette de bron in het Frans vroeger La source aux clabots. Het is niet zeker wat die naam betekende maar hij leeft alleszins verder in de benaming van de twee vijvers verderop stroomafwaarts.

Bronnen: [Zoniënwoud](#) - Toerisme Vlaams-Brabant, [Keizersbron - Bron](#) | [RouteYou](#),